

Arrest

nr. 199 756 van 14 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 december 2017.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK *loco* advocaat P. DELGRANGE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige derde asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk zijn vrees voor de familie D., zijn vrees te worden gerekruteerd bij Saraya al-Muqawama en zijn vrees te worden gedood door IS of Jabhat al Nusra.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 21 april 2015 omdat zijn asielaanvraag ongeloofwaardig is, en er in Libanon geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden waren om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 februari 2017 een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.

Ter ondersteuning van zijn huidige derde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een origineel attest van de mukhtar, een attest van de gemeente d.d. 10 maart 2017 waarin staat dat hij gerekruteerd zal worden door Saraya al-Muqawama, kleurenkopieën van vier foto's van zijn broers aangesloten bij Hezbollah en het Libanese leger, kleurenprints van twee kaartjes om aan te tonen dat Nabi Sheit bij de grens met Syrië ligt en onder controle is van IS, kleurenkopieën van foto's van Hezbollah-leden die om het leven kwamen en waarvan een aantal verre familie van hem was, kleurenprints van foto's van Libanese soldaten die door IS onthoofd werden en een aantal internetartikels over gevallen van bloedwraak in Libanon.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 143 745 van 21 april 2015 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoot in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker gaat thans in zijn verzoekschrift niet (in concreto) in op, minstens ontkracht, noch weerlegt hij hetgeen door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing omtrent de door hem in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten wordt vastgesteld. Zo laat verzoeker geheel na verweer te voeren tegen en concrete en valabele argumenten aan te brengen met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing waar het volgende wordt vastgesteld: "U beperkt zich thans tot het louter herhalen van uw vorige asielmotieven en legt een aantal stukken neer waarmee u nu meent uw relaas en uw vrees te kunnen staven. Wat betreft het attest van de gemeente waarin staat aangegeven dat u zich moet aansluiten bij Saraya al-Muqawama om het Libanese leger bij te staan en dat drie van uw broers zich aansloten, d.d. 10/3/2017, én waarvan u beweert dat dit hetzelfde attest is als hetgeen u bij uw tweede asielaanvraag voorlegde maar dat er toen een fout in stond – in het vorige attest stond vermeld dat u zich moet aansluiten bij Hashed al Shaabi – die in het nu voorgelegde attest werd rechtgezet, moet worden opgemerkt dat dit een loutere postfactum, en bijgevolg niet dienstige, bewering betreft. Indien het werkelijk zo zou zijn dat in het attest dat u voorlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag een fout stond geschreven, kan logischerwijs verondersteld worden dat u dit zou hebben gemeld op het moment dat u dit document voorlegde en niet nu, nadat u er door de Commissaris-generaal in de beslissing genomen bij uw tweede asielaanvraag op werd gewezen dat de inhoud van het voorgelegde stuk niet strookte met uw verklaringen. Redelijkerwijs kan er worden vanuit gegaan dat een asielzoeker op de hoogte is van de inhoud van de stukken die hij voorlegt ter staving van zijn asielaanvraag. Dat de gemeente een fout zou hebben gemaakt – wat overigens een loutere bewering is – snijdt dan ook geen hout temeer daar u de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegt. Dit terzijde, in navolging van hetgeen ook reeds werd opgemerkt in het kader van uw tweede asielaanvraag, kan hier voorts nog worden aan toegevoegd dat ook het thans voorgelegde attest werd opgemaakt ten uwen behoeve en, gezien het gesolliciteerde karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dient nog te worden opgemerkt dat de 'fout' in het attest dusdanig flagrant is dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas enkel maar bevestigt. Saraya al-Muqawama is immers een Libanese paramilitaire groepering gelieerd met de Hezbollah die bestaat uit soenitische moslims, christenen, druzen en niet praktiserende sjiieten. Hashed al Shaabi is dan weer een Iraakse koepelorganisatie van meerdere, hoofdzakelijk sjiitische, milities." Deze pertinente vaststelling blijft, nu het door verzoeker -die hiertoe geen ernstige poging onderneemt- geenszins wordt ontkracht of weerlegd, net als de andere motieven omtrent de door verzoeker aangebrachte documenten, onverminderd overeind.

De Raad wijst er ook op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. X (c)), wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt en waarop hij heden verder borduurt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke

bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Een verwijzing naar algemene rapporten en artikels, zoals verzoeker in casu naar (deels als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde) informatie omtrent o.a. gedwongen rekrutering door Hezbollah en de opkomst van IS in Libanon, volstaat, net als het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en verzoeker blijft hier, gelet ook op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas, in gebreke.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Libanon, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Noch uit de informatie van het Commissariaat-generaal opgenomen in het administratief dossier, noch uit de informatie door verzoeker bijgebracht blijkt dat, ofschoon de ontwikkelingen in Syrië een negatieve uitwerking hebben in Libanon, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen en toenemende spanningen tussen leden van de verschillende geloofsgemeenschappen leiden tot toenemend sektarisch geweld, er actueel in Libanon in het algemeen, en in verzoekers regio van herkomst in het bijzonder, sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het

verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 29 november 2017, voert verzoekende partij aan dat zij wel degelijk nieuwe documenten heeft ingediend waaruit blijkt dat zij afkomstig is uit de grensstreek met Syrië, zij legerdienst heeft gedaan en daarom de kans loopt om gerekruteerd te worden. Verzoekende partij wijst er nog op dat haar neef die dezelfde naam heeft, gearresteerd werd omdat men dacht dat het de verzoekende partij was.

Waar verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk nieuwe documenten heeft ingediend waaruit zou blijken dat zij afkomstig is uit de grensstreek met Syrië, zij legerdienst heeft gedaan en daarom de kans loopt om gerekruteerd te worden, wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal terecht het volgende heeft vastgesteld aangaande haar documenten: *“U beperkt zich thans tot het louter herhalen van uw vorige asielmotieven en legt een aantal stukken neer waarmee u nu meent uw relaas en uw vrees te kunnen staven. Wat betreft het attest van de gemeente waarin staat aangegeven dat u zich moet aansluiten bij Saraya al-Muqawama om het Libanese leger bij te staan en dat drie van uw broers zich aansloten, d.d. 10/3/2017, én waarvan u beweert dat dit hetzelfde attest is als hetgeen u bij uw tweede asielaanvraag voorlegde maar dat er toen een fout in stond – in het vorige attest stond vermeld dat u zich moet aansluiten bij Hashed al Shaabi – die in het nu voorgelegde attest werd rechtgezet, moet worden opgemerkt dat dit een loutere postfactum, en bijgevolg niet dienstige, bewering betreft. Indien het werkelijk zo zou zijn dat in het attest dat u voorlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag een fout stond geschreven, kan logischerwijs verondersteld worden dat u dit zou hebben gemeld op het moment dat u dit document voorlegde en niet nu, nadat u er door de Commissaris-generaal in de beslissing genomen bij uw tweede asielaanvraag op werd gewezen dat de inhoud van het voorgelegde stuk niet strookte met uw verklaringen. Redelijkerwijs kan er worden vanuit gegaan dat een asielzoeker op de hoogte is van de inhoud van de stukken die hij voorlegt ter staving van zijn asielaanvraag. Dat de gemeente een fout zou hebben gemaakt – wat overigens een loutere bewering is – snijdt dan ook geen hout temeer daar u de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegt. Dit terzijde, in navolging van hetgeen ook reeds werd opgemerkt in het kader van uw tweede asielaanvraag, kan hier voorts nog worden aan toegevoegd dat ook het thans voorgelegde attest werd opgemaakt ten uwen behoeve en, gezien het gesolliciteerde karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dient nog te worden opgemerkt dat de 'fout' in het attest dusdanig flagrant is dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas enkel maar bevestigt. Saraya al-Muqawama is immers een Libanese paramilitaire groepering gelieerd met de Hezbollah die bestaat uit soenitische moslims, christenen, druzen en niet praktiserende sjiïeten. Hashed al Shaabi is dan weer een Iraakse koepelorganisatie van meerdere, hoofdzakelijk sjiïtische, milities.*

Het schrijven van de mukhtar, d.d. 10/11/2014, werd reeds beoordeeld in het kader van uw tweede asielaanvraag. U beweert dat uw tweede asielaanvraag werd afgewezen omdat u toen slechts een geprinte foto van dit schrijven kon voorleggen en daarom legt u nu het origineel voor. Dient hier te worden opgemerkt dat, integenstelling tot wat u aanhaalt, uw vorige asielaanvraag geenszins werd afgewezen omdat u toen het origineel niet kon voorleggen. De Commissaris-generaal wees er in het kader van uw tweede asielaanvraag uitdrukkelijk op dat het attest van de mukhtar geen objectieve bewijswaarde heeft daar het uitdrukkelijk ten uwen behoeve werd opgemaakt. Het loutere feit dat u thans het origineel attest voorlegt, wijzigt hier dan ook niets aan.

Wat de kleurenkopieën van vier foto's van uw broers betreft, moet worden opgemerkt dat uit deze foto's op geen enkele wijze kan worden afgeleid wie deze personen zijn en wat hun eventuele band met u is. Uit deze foto's kan voorts evenmin worden afgeleid waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze werden gemaakt. Ook al zou het vaststaan dat op de foto's uw broers staan afgebeeld en zijn aangetoond dat uw broers aangesloten zijn bij Hezbollah dan wel het Libanese leger, quod non, dan nog volstaat zulks geenszins om in uw hoofde te besluiten tot een nood aan internationale bescherming temeer daar uit deze foto's geenszins blijkt dat ook u werd opgeroepen en gedwongen gerecruteerd zal worden. De overige stukken die u voorlegde hebben geen betrekking op u en uw persoonlijke asielmotieven. Dient hier bovendien nogmaals te worden benadrukt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de familie D.(...) en bijgevolg evenmin aan bewering dat u zich dient aan te sluiten bij Saraya al-Muqawama. Uw vrees om te worden gerecruteerd voor de oorlog, is te vaag en berust geenszins op concrete elementen. Dat Libanese soldaten worden gedood door IS, en dat een aantal verre familieleden van u ook het slachtoffer waren van IS, wordt op zich niet betwist, doch hieruit kan geenszins worden afgeleid dat ook u een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico loopt ingeval van een terugkeer. Ook uw stelling dat bloedwraak voorkomt in Libanon, wat u staaft aan

de hand van een aantal internetartikels, wordt op zich niet betwist. Dat u een risico loopt het slachtoffer te worden van bloedwraak kan echter geenszins worden volgehouden. De internetartikels gaan immers niet over u persoonlijk. Er wordt evenwel familie van u vermeld in de artikels maar u stelt dat het om een probleem gaat tussen iemand van uw familie en de familie A.(...) én verduidelijkt hierbij zelf uitdrukkelijk dat dit niet de familie is waar u problemen mee heeft. Wat betreft de familie waar u problemen mee beweert te hebben, i.c. de familie D.(...), kan nogmaals herhaald worden dat reeds meermaals werd geoordeeld dat uw verklaringen dienaangaande volstrekt ongeloofwaardig zijn." Verzoekende partij weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.

Daarnaast wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "De Raad wijst er ook op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. X (c)), wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt en waarop hij heden verder borduurt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen."

Verzoekende partij wijst er nog op dat haar neef die dezelfde naam heeft, gearresteerd werd omdat men dacht dat het de verzoekende partij was. De Raad merkt op dat dit louter een algemene en blote bewering betreft en bovendien ook geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS